

Tu saps que jo no sóc bona, però tu m'estimes —perquè potser el teu destí és estimar a qui no t'estima—, i jo deixo que tu m'estimes perquè allò que més m'agrada és que m'estimen. Jo estimo la vida, i m'agrada viure com visc i, més encara, m'agrada que t'agrade com visc. I són feliços els instants viscuts en què hem compartit les mateixes **drogues**. m'agrada recordar que tu i jo hem fet coses junts. El problema és que la mort sempre té una paraula per a mi.

Però hi ha vida després de la **Winehouse**. El seu nom és **Duffy**. Amb el seu aspecte, ningú diria que canta soul. És gal·lesa, boníssima (per al meu gust) i no ha publicat cap disc encara, però ja diuen que serà un supervendes. El **torrentz** s'unfla. Gràcies a Internet.